

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства (обн., ДВ, бр. 90 от 2014 г., доп., бр. 95 от 8.12.2015 г.)

§ 1. В наименованието на наредбата думите „чл. 249, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства” се заменят със „застраховки „Гражданска отговорност” на автомобилистите и „Злополука” на пътниците в средствата за обществен превоз”.

§ 2. В чл. 1, ал. 3 след думите „Гаранционния фонд” се добавя „по предложение на управителния му съвет”.

§ 3. В чл. 2 след думите „Кодекса на застраховането” се поставя запетая и се добавя „Наредба № 54 от 30.12.2016 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането (ДВ, бр. 7 от 20.01.2017 г.)”.

§ 4. Член 3 се отменя.

§ 5. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст думите „чл. 184, ал. 3, т. 6, 8, 9, 10 и ал. 5” се заменят с „чл. 345, ал.1, т.7, 9, 10, 11 и ал.4”;

б) в т. 3 думите „компетентния орган в Република България“ се заменят с „Комисията за финансов надзор“;

в) в т. 5 думите „собственика на моторното превозно средство” се заменят със „застраховачия”;

г) т. 6 се отменя;

д) в т. 7 думите „тип, марка (модел)” се заменят с „категория и марка на моторното превозно средство”, а думите „обем на двигателя” се заличават;

е) в т. 9 думите „Въз основа на платената премия тази застраховка покрива отговорността на застрахованите лица за вреди, причинени на територията на Република България, другите държави – членки на Европейския съюз, всички държави от Европейското икономическо пространство, Андора, Сърбия и Швейцария” се заменят с „Територията на Република България, както и на всички други държави, чието национално бюро на застрахователите е член на системата „Зелена карта”.

ж) в т. 10 след думите „гражданската отговорност на застрахованите” се добавя „физически и юридически”;

з) в т. 12 накрая се добавят думите „с посочване на застрахователния период”;

и) създава се нова т. 13:

„13. период на застрахователно покритие, с начало и край, определени до минута на съответния час, ден и година;”

й) досегашната т. 13 става т. 14.

2. В ал. 3 думите „допълнително покритие по чл. 28, ал. 2 или” се заличават.

3. Алинея 4 се отменя.

4. В ал. 5 накрая се поставя запетая и се добавят думите „както и последиците от неплащане или от неточно плащане”.

5. Създават се ал. 6-8:

„(6) Застрахователят е длъжен, при спазване на изискванията на Кодекса за застраховането, към всяка полица по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите да предостави на застрахования сертификат „Зелена карта”, знак на Гаранционния фонд по чл. 487, ал. 1 от Кодекса по застраховането, двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие по чл. 487, ал. 4 от Кодекса за застраховането.

(7) Независимо от изискванията на ал. 6, застрахователят не е длъжен да издаде сертификат „Зелена карта“ към застрахователната полица по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за трамвай, съответно за тролейбус, когато съгласно техническата спецификация на превозното средство то не може да се движи на собствен ход без да е свързано с проводници на електрическата мрежа, както и в случаите на застрахователна полица по чл. 483, ал. 5 от Кодекса за застраховането.

(8) Застрахователят е длъжен да осигури възможност чрез интернет страницата си на всеки застрахован достъп до образец на двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие по чл. 487, ал. 4 от Кодекса по застраховането, който да може да бъде изтеглен и разпечатан. На интернет страницата трябва да има и подробни указания относно начина на попълване на този двустранен констативен протокол.”

§ 6. Член 5 се изменя така:

„Чл. 5. Застрахователите могат преди сключването на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите да предоставят на застрахования за попълване въпросник по чл. 345, ал. 2 от Кодекса за застраховането, относно обстоятелствата, имащи значение за естеството и размера на риска.“

§ 7. Член 6 се отменя.

§ 8. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) В случаите на първоначална регистрация на моторно превозно средство при придобиване на ново моторно превозно средство на територията на Република България, на моторно превозно средство с регистрация в държава членка или Конфедерация Швейцария или на моторно превозно средство с валидна регистрация извън държава членка или Конфедерация Швейцария, застрахователният договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се сключва преди регистрацията на моторно превозно средство от компетентните органи на

Министерството на вътрешните работи, като в застрахователната полица се вписва само номерът на рама. След получаване на свидетелство за регистрация и табели с регистрационен номер от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, застрахователят е длъжен писмено да ги обяви пред застрахователя в 7-дневен срок от получаването им.”

2. Създава се ал. 2:

„(2) За целите на първоначална регистрация на употребявано моторно превозно средство с чуждестранен регистрационен номер или без регистрационен номер, включително с изтекъл такъв, чл. 489, ал. 5 от Кодекса за застраховането се прилага съответно. След получаване на свидетелство за регистрация и табели с регистрационен номер от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи, застрахователят е длъжен писмено да ги обяви пред застрахователя в 7-дневен срок от получаването им.”

§ 9. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. В ал. 2 думите „застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите се издава от застрахователя срещу представяне от страна на търговеца по ал. 1” се заменят с думите „застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите по чл. 483, ал. 5 от Кодекса за застраховането се издава от застрахователя само по регистрационния номер на временните табели срещу представяне от страна на търговеца”.

3. В ал. 3 думите „ал. 1” се заменят с „ал. 2”.

4. Създава се ал. 4:

„(4) Застраховател няма право да сключва, за един и същ регистрационен номер на временна табела, задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите при наличието на друга такава, при условие че сроковете на валидност на двете застраховки изцяло или частично съвпадат.”

§ 10. В чл. 9 думите „чл. 8, ал. 1” се заменят с „чл. 8, ал. 2”.

§ 11. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „по чл. 287 от Кодекса за застраховането” се заличават.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Гаранционният фонд поддържа регистър на издадените, анулираните и невалидните знаци. Управителният съвет на Гаранционния фонд издава правила за обявяване на анулираните и невалидните знаци.”

3. В ал. 5 думите „молба на собственика, ползвателя, държателя или водача на моторното превозно средство” се заменят с „молба на застрахователя или на друго лице, което държи моторното превозно средство на законно основание”.

4. В ал. 6 думата „знака” се заменя със „знаците”.

5. В ал. 7 думата „застрахователят” се заменя с „всеки застраховател”, а думата „знака” се заменя със „знаците”.

6. В ал. 8 думата „знака” се заменя със „знаците”.

7. В ал. 9 на двете места думата „знака” се заменя със „знаците”.

§ 12. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Погрешно попълнен или погрешно перфориран знак или знак с нарушена цялост се обявява от застрахователя в Информационния център на Гаранционния фонд и се заменя с нов. Обявяването и подмяната се извършват от застрахователя.”

2. В ал. 4 думите „изгубени, откраднати и унищожени знаци” се заменят с „анулираните и невалидни знаци”.

§ 13. Член 12 се отменя.

§ 14. Член 14 се изменя така:

„Чл. 14. При уведомяване на застрахователя от застрахования за предявен към него иск по чл. 430, ал. 1, т. 4 от Кодекса за застраховането, уведомлението следва да съдържа данни за датата, годината и номера на делото, пред кой съд е образувано и размера на иска. Застрахованият е длъжен да поиска привличане на застрахователя в процеса, когато законът допуска това.”

§ 15. В чл. 16 думите „чл. 224” се заменят с „чл. 430”.

§ 16. Член 17 се изменя така:

„Чл. 17. Когато увреденото лице не е навършило пълнолетие или е лице, което е поставено под запрещение, застрахователното обезщетение се заплаща от застрахователя по банкова сметка с титуляр това лице.“

§ 17. Член 18 се отменя.

§ 18. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Застрахователният договор по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите покрива вредите, които застрахованият е причинил на трети лица, за които застрахованият отговаря съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата.”

2. Създава се ал. 2:

„(2) В случаите на застрахователно събитие, настъпило на територията на Република България, при определяне на лицата, имащи право на застрахователно обезщетение, не се считат за трети лица по чл. 477, ал. 1 от Кодекса за застраховането лицето, което отговаря за причинените вреди, както и правоимащите лица в резултат на неговата смърт.”

§ 19. В чл. 20, ал. 1 се отменя.

§ 20. В чл. 21 ал. 1 и 2 се отменят.

§ 21. В чл. 22 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„Граничните застраховки по ал. 1 се сключват в съответствие с чл. 34 от Наредбата за граничните контролно-пропускателни пунктове, приета с ПМС № 104 от 2002 г. (ДВ, бр. 54 от 2002 г., ДВ, бр. 54 от 2002 г.; изм., бр. 24 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2004 г.; изм., бр. 90 и 96 от 2005 г., бр. 85 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2006 г., бр. 79 от 2008 г., бр. 14 и 100 от 2009 г., бр. 22 и 61 от 2010 г.). Граничните застраховки по ал. 2 се сключват без използване на услугите на застрахователни посредници.”

2. Алинея 4 се отменя.

3. Алинея 5 се отменя.

§ 22. Член 23 се отменя.

§ 23. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, изречение първо, думите „и раздел II, включително правилата за териториално действие на договора за застраховка, за покритите рискове и изключенията от покритие и за минималния размер на застрахователната сума” се заличават.

2. В ал. 3 след думите „гранична застраховка” се добавя „задължително”.

§ 24. В чл. 27, ал. 2 думите „и по решение” се заменят с „и след решение”.

§ 25. Член 28 се отменя.

§ 26. Член 29 се отменя.

§ 27. В чл. 30, ал. 1 думата „Сертификат” се заменя със „Сертификатът”.

§ 28. Член 31 се изменя така:

„Чл. 31. Застрахователят няма право да зачерква нито една държава в полето за териториална валидност, освен в сертификата „Зелена карта”, който се издава към Гранична застраховка, в който се зачеркват третите държави, включително тези от тях, които са подписали Многостранното споразумение.”

§ 29. В чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. Думите „по чл. 184, ал. 3, т. 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10 и ал. 5” се заменят с „по чл. 345, ал. 1, т. 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11 и ал. 4”.

2. Добавя се нова т. 6:

„6. името и адреса, съответно наименованието, седалището, адреса на управление и ЕИК, съответно номера по БУЛСТАТ на застрахователя;”

3. Досегашната т. 6 става т. 7.

§ 30. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) При настъпване на застрахователно събитие превозвачът е длъжен да уведоми застрахователя. Уведомяването може да извърши и пострадалият пътник или трето лице. Превозвачът е задължен, в 10-дневен срок от настъпването на злополуката, да предостави заверено копие от акт за злополука на пострадалия пътник с подробно описание на случая. Пострадалият пътник е задължен да предостави на застрахователя акта за злополука, когато е получил такъв от превозвача. Акт за злополука може да не се съставя, ако тя е отразена в акт на компетентен орган по контрола на съответния вид транспорт, като в този случай превозвачът снабдява пострадалия пътник или ползващите се по чл. 38 лица със заверено копие от този документ.”.

2. В ал. 2 се създава изречение второ: „Прилага се и чл. 106 от Кодекса за застраховането.”.

3. В ал. 4 след думите „пострадалото лице” се добавя „или на ползващите се лица”.

§ 31. Член 38 се изменя така:

„Чл. 38. (1) При смърт на застраховано лице, настъпила вследствие на злополука, покрита по задължителна застраховка "Злополука" на пътниците, застрахователят изплаща застрахователната сума по договора.

(2) При трайна загуба на работоспособност по задължителна застраховка "Злополука" на пътниците на застрахованото лице се изплаща такъв процент от застрахователната сума по договора, какъвто е процентът на трайната загуба на работоспособност.

(3) Процентът на трайна загуба на работоспособност се определя от ТЕЛК или от застрахователна експертна комисия съгласно списък на травматичните болести и увреждания на застрахователя след окончателно и пълно стабилизиране на уврежданията на застрахованото лице, но не по-рано от 3 месеца и не по-късно от една година от датата на събитието. Застрахователят не може да откаже плащане, когато ТЕЛК или застрахователната експертна комисия се е произнесла след изтичане на едногодишния срок. При загуба на крайници или други човешки органи процентът може да се определи и без да се спазва тримесечният срок.

(4) Когато застрахованото лице е имало определен процент трайна загуба на работоспособност преди настъпването на злополуката, този процент не се взема под внимание при определяне трайната загуба на работоспособност в резултат на злополуката.

(5) Застрахователната сума или съответната част от нея се изплаща на застрахованото лице, а при смърт на застрахованото лице – на законните му наследници.

(6) При смърт на застраховано непълнолетно лице, на ограничено запретино или на нетрудоспособно лице, което няма наследници, застрахователната сума се изплаща на лицата, които са го издържали.

(7) Когато застрахованото лице или неговите наследници не са навършили пълнолетие или са лица, които са поставени под запрещение, застрахователното обезщетение се заплаща от застрахователя по банкова сметка с титуляр съответното лице.”

§ 32. В чл. 40 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Информационния център на Гаранционния фонд” се заменят с „единната информационна система за оценка, управление и контрол на риска по чл. 575, ал. 1 от Кодекса за застраховането”.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Номерът на сертификата "Зелена карта", който се записва в предвиденото поле, се формира от номера на полицата по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и от допълнителен индекс от две позиции, указващ поредния номер на всеки издаден сертификат "Зелена карта" към съответната полица.”.

3. Алинея 6 се отменя.

§ 33. В заглавието на раздел VII, след думите „Отчитане на задължителното застраховане“ се добавя: „и достъп до информация“.

§ 34. Член 41 се изменя така:

„Чл. 41. (1) Отчитането на задължителното застраховане от застраховател се извършва по реда и условията на Наредба № 54 от 2017 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането (Обн. ДВ, бр. 7 от 20.01.2017 г.).

(2) Всеки застраховател предоставя на Информационния център на Гаранционния фонд ежедневно информация за:

1. обявените за невалидни знаци по чл. 10, които са унищожени, изгубени или откраднати, за които застрахователят е уведомен през предходния ден;

2. обявените за анулирани през предходния ден знаци по чл. 10, които са били погрешно попълнени, погрешно перфорирани, с нарушена цялост или във връзка с анулиране на запис, корекция, промяна, прекратяване по полица „Гражданска отговорност” на автомобилистите;

3. обявените за анулирани или невалидни през предходния ден сертификати "Зелена карта".

(3) С цел предотвратяване на застрахователни измами, всеки застраховател, предлагащ задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и застраховка „Каско” на моторно превозно средство (МПС) в Република България, има право на достъп до следните данни:

1. данни от протоколите, подадени на Гаранционния фонд от Министерство на вътрешните работи по реда на чл. 7 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информирание между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (Обн. ДВ, бр. 8 от 30.01.2009 г.) (Наредба № Из-41);

2. данни от двустранните констативни протоколи за пътнотранспортно произшествие, подадени на Гаранционния фонд от застрахователите по реда на чл. 5, ал.4 Наредба № Из-41;

3. данни за предявени претенции от застраховател по застраховка „Каско” на МПС, за които е поставен флаг за регрес.

(4) Редът и начинът на достъп до информацията по ал. 3 се определят с правила, приети от Управителния съвет на Гаранционния фонд, които се предоставят за одобрение на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

§ 35. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се правят следните изменения:

а) в основния текст думите „по чл. 293” се заменят с „по чл. 572”;

б) в т. 2 думите „по чл. 213” се заменят с „по чл. 410”.

2. В ал. 2 думите „по ал. 2” се заменят с „по ал. 1”.

§ 36. Член 44 се изменя така:

„Чл. 44. (1) Гаранционният фонд е длъжен да обезпечи техническа възможност за прилагането на чл. 332, ал. 4 от Кодекса за застраховането за сключването на застрахователни договори чрез страница в интернет на застраховател или застрахователен посредник.

(2) Гаранционният фонд обезпечава технологично изпълнението на забраната по чл. 484 и чл. 489, ал. 5 и 6 от Кодекса за застраховането, включително по чл. 7, ал. 2.

(3) Гаранционният фонд обезпечава изпълнението на изискванията на чл. 574 от Кодекса за застраховането.”.

§ 37. В чл. 45 думите „част седма” се заменят с „част осма”.

§ 38. В допълнителните разпоредби параграф 1 се отменя.

§ 39. В § 4 от преходните и заключителните разпоредби думите „на основание чл. 255, чл. 259, ал. 4 и чл. 273, ал. 2” се заменят с „чл. 504, чл. 345, ал. 6 и чл. 499, ал. 1 и 2”.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 40. Гаранционният фонд извършва всички необходими действия с оглед прилагането на:

1. чл. 40, ал. 3 в двумесечен срок от влизането в сила на наредбата;

2. чл. 44, ал. 1 в двумесечен срок от влизането в сила на наредбата;

3. чл. 44, ал. 2 в двумесечен срок от влизането в сила на наредбата.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

КАРИНА КАРАИВАНОВА